

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10850/2025
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Вељко Перовић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Бранко Уњић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 792/24 од 12.02.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 792/24 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 471/2023 од 21.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац власник стана број 1 описаног у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и дозволи да тужилац по основу ове пресуде укњижи стечено право у катастру непокретности. Ставом другим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац власник стана број 2 описаног у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и дозволи да тужилац по основу ове пресуде укњижи стечено право у катастру непокретности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 360.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 792/24 од 12.02.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац власник стана број 2, описаног у ставу изреке, што је тужени да призна и дозволи да се тужилац по основу ове пресуде укњижи у катастру непокретности као власник. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 171.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу 13.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 4. и 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон) прописано је да ревизија није дозвољена, ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у односу на потврђујући део правоснажне пресуде, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради раскида уговора и повраћаја датог поднео 21.01.2020. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија туженог на потврђујући део правоснажне пресуде није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23- други закон) прописано је да ревизија није дозвољена, ако је ревизију изјавило лице које нема правни интерес за подношење ревизије.

У конкретном случају тужени нема правни интерес да побија другостепену одлуку у преиначујућем делу. Наиме, другостепеном пресудоме у преиначујућем делу одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник стана број 2 описаног у том ставу изреке, те тужени нема правни интерес да другостепену пресуду у наведеном делу побија.

Имајући у виду наведено, применом одредбе члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 4. и 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**